

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/1420-3/2018</i>	
Érkezett: 2018 NOV 07.	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>db</i>	<i>lu</i>

"si iniquitates observabis Domine Domine quis sustinebit" Psalm 129,3

Hivatkozási szám: *IV/1420-1/2018*
Tárgy: *hiánypótlás*

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Juhász László *IV/1420-1/2018* számra hivatkozással a Debreceni Járásbíróság 2018. június 07. napján meghozott és aznap jogerős 72.Szk.7527/2018/2. számú végzése megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszomat az alábbiakkal egészítem ki.

Hiánypótlási felhívásában a Tisztelt Alkotmánybíróság kérelmemet hiányosnak találta, mivel az abban megfogalmazottak szerint beadványom nem tartalmazott *kellő alapjogi érvelést*.

Továbbra is kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) és d) pontjai alapján ráruházott hatáskörénél fogva vizsgálja felül az ügyemben hozott határozat és alkalmazott jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját és állapítsa meg fenti jogerős bírósági határozat, valamint az alkalmazott jogszabály alaptörvény-ellenességét, és alkotmánybírósról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg (Abtv. 26. és 27. §).

I. Az ügyemben alkalmazott jogszabály alaptörvény-ellenessége, illetőleg annak következtében elszenvedett alapjog sérelmem lényege az alábbiak szerint állapítható meg (Abtv. 26. §).

A 410/2007. (XII. 29.) Korm. rendelet I. számú mellékletének sebességtúllépésre vonatkozó rendelkezései ellentétesek az Alaptörvény XV. cikkének (1) bekezdésében meghatározott törvény előtti egyenlőség, valamint a (2) bekezdés szerinti „egyéb helyzet” szerinti hátrányos megkülönböztetés tilalmával, s minthogy e jogszabályhely esetében alkalmazásra került, így ezen alapvető jogaim megsérültek.

Az idézett jogszabály 1/a, 2/a, 3/a pontjai „15 km/h óra felett”, illetőleg „20 km/h felett” szövegrészei azért alaptörvény-ellenesek, mert alsó határt szabnak azon sebességtúllépéseknek, amelyek közigazgatási bírsággal sújthatóak. Ennek megfelelően a sebességtúllépést elkövetők egy része (mint én) nem esik a rendelet hatálya alá, melynek következtében a Szabs. törvény 2. § (4) bekezdése – az alapjogsérelmemet eredményező bírósági határozat alapján – rájuk (rám) nézve nem kerül alkalmazásra és a súlyosabb társadalomra veszélyességű cselekmények elkövetőihez képest hátrányos megkülönböztetést szenvednek. Velük (velem) szemben szabálysértési eljárás megindulása esetén azt lefolytatják és büntetést szabnak ki, ellentétben a nagyobb sebességtúllépést elkövetőkkel, akik csak közigazgatási eljárás hatálya alá esnek. E megkülönböztetés káromra alaptörvény-ellenes.

A sebességtúllépést elkövetők alkotmányjogi szempontból összehasonlítható csoportot képeznek. A nagyobb sebességtúllépés nagyobb társadalomra veszélyessége nem vitás, ezt az idézett rendelet sebességtúllépés növekedésével sávosan emelt büntetési tételei is tükrözik. Ez alól képez kivételt a rendeletben meghatározott sebességtúllépések alsó határát el nem érő gyorsajtás miatt eljárás alá vontak csoportja, akikre a rendelet alkotmányos mulasztás következtében nem tartalmaz rendelkezést (és itt szenvedtek alapjogaim sérelmet, mivel ezen alkotmányos mulasztás

következtében a Szabs. törvény 2. § (4) bekezdése rendelkezései folytán szabálysértési eljárás alá vontak). Ennek a megkülönböztetésnek alkotmányjogilag elfogadható indoka nincsen, éppen ellentétes szabályozás volna indokolt (extrém sebességtúllépés esetén szabálysértési eljárás lefolytatása annak minden következménye – járművezetéstől eltiltás, szabálysértési büntetett előélet, stb. – mellett alkotmányjogilag indokolható volna).

A jogi szabályozás említett hiányosságát semmilyen alkotmányos szükségesség nem indokolja, alkalmatlan arra, hogy a büntetés célját elérje (ennek köszönhetően a bagatell sebességtúllépés helyett ösztönzi a jelentősebb sebességtúllépést, hiszen annak jogkövetkezménye a beadványomban korábban leírtak szerint kedvezőbb közigazgatási eljárás). Ennél fogva teljes mértékben szembe megy az arányosság követelményével is (a fenyegetettség esetében 150.000,- forint elzárásra átváltoztatható pénzbírság és 12 hónap járművezetéstől eltiltás, valamint szabálysértési büntetett előélet az egy fokozattal súlyosabb cselekmény miatti biztos 30.000,- forintos egyszerű közigazgatási bírsággal szemben).

Természetesen a jogszabály jelen formája és értelmezése a sebességtúllépés megakadályozására olyan szempontból alkalmas, hogy a szabálysértési eljárás retorziója elrettentő erővel bír. Ugyanakkor ez azok számára, akik a sebességtúllépést mindenképpen elkövetnék felhívás egyben arra, hogy azt ne csekélyebb, hanem legalább 16 (21) km/h-val tegyék. Utóbbi esetben akár lakott területen belül is csupán 30.000,- Ft pénzbírsággal kell számolniuk, jogosítványuk és személyi szabadságuk azonban nincs veszélyeztetve és e cselekményt súlyosabb retorzió nélkül lényegében akárhányszor elkövethetik.

A szemléletesség kedvéért kisarkítva e helyzet olyan, mintha a testi sértés halált eredményező alakzata közigazgatási eljárás alá esne, míg egyéb elkövetési magatartásai maradnának súlyosabb következmény szerint büntetendők (avagy ha pl. a lopás szabálysértési alakzatát megbontva a 40-50.000,- forintig terjedő lopásért közigazgatási bírságot lehetne csak kiszabni, míg 1-40.000,- forintig terjedő elkövetési érték esetén maradna a szabálysértési eljárás).

(Nem vitásan az alkotmánysértő rendeleten felül hibás a Szabs. törvény 2. § (4) bekezdése is, hiszen szerencsésebb lett volna a közigazgatási szabályokhoz képest a szabálysértési szabályokat különösként meghatározni. E rendelkezés megsemmisítése esetén azonban a ne bis in idem elve sérülne, egyszerre volna lefolytatható közigazgatási és szabálysértési eljárás is egyazon cselekmény miatt, ami megint csak alkotmányellenes helyzetet idézne elő. A jogalkotó a saját dolgát nehezítette meg azzal, hogy közigazgatási eljárás esetén írja elő a szabálysértési eljárás mellőzését és nem fordítva. Ez álláspontom szerint nem alaptörvény-ellenes, csak ésszerűtlen és hibára ad lehetőséget, mint ahogy ez esetemben is történt.)

A sérelmezett rendelkezés következtében mennyiben sérült a hátrányos megkülönböztetés tilalmához való jogom? Tekintettel arra, hogy az összehasonlítható csoporton (gyorshajtók) belül a magasabb társadalomra veszélyességű cselekményt elkövetőkhöz képest hátrányosabb helyzetbe (eljárás alá vont személyi pozícióba) kerültem (holott enyhébb elbírálás alá kellett volna esnem) kijelenthető, hogy teljes mértékben. A jogszabályi rendelkezés és az azon alapuló bírósági határozat által megvalósított alapjog sérelmem emellett szükségtelen, aránytalan, alkalmatlan és indokolhatatlan (a rendőri intézkedés észlelésekor a jelenlegi logika szerint ha szabályosra fékezni nem tudok, pár km/h-t gyorsítanom kellett volna és nem vonnak intézkedés alá). Tárgyilagos megítélés esetén semmilyen ésszerű indoka nincs szabálysértési eljárás alá vonni 15 km/h sebességet el nem érő gyorsajtás elkövetőit, amikor a jogalkotó az ezt meghaladó szabályszegéseket közigazgatási bírsággal rendeli büntetni.

Tulajdonképpen ugyanezen töről fakad, hogy *a rendelkezés sérti a jogállamiságot is*, illetőleg esetemben a személyi szabadságom is korlátozásra került, ami ha gyorsabban megyek nem történt volna meg (közigazgatási eljárásban nem állíthattak volna elő, itt megtették). A jogalkotó említett mulasztása következtében *személyi szabadságomtól alkotmányosértően megfosztottak*, és ha nem fizetem be a kiszabott pénzbírságot, azt átváltoztatva további 6 napi elzárást kaptam volna (mivel az adók módjára való behajtást szabálysértési eljárásban megelőzi az elzárásra történő átváltoztatás).

Minthogy *hátrányosabb helyzetbe kerültem* a társadalomra veszélyesebb cselekmények elkövetőinél (pl. 25 km/h sebességtúllépés elkövetőjénél) és ennek fentiek szerint semmilyen alkotmányos indoka nem volt, így *alkotmányos jogaim érinthetetlen lényege (az emberi méltóságom) is megsérült*. A jogsértő állapot (ide nem értve a már visszafordíthatatlan, jogszerűtlen előállításomat) kizárólag az alkotmányjogi panaszom útján orvosolható, melynek következtében szabálysértési felelősségre vonásom megsemmisítésre kerülne. Az alaptörvény-ellenes jogszabály megsemmisítése és esetemben alkalmazhatóságának visszamenőleges kizárása úgyszintén ezért, valamint az alaptörvény-ellenes jogi helyzet megismétlődésének elkerülése érdekében indokolt.

Állítom tehát, hogy megsérült a jogalkotó említett mulasztása következtében – minthogy a 410/2007. (XII. 29.) Korm. rendelet I. számú melléklete a bagatell sebességtúllépésre rendelkezést nem tartalmaz – *a hátrányos megkülönböztetés tilalmához fűződő alapjogom. A jogalkotó mulasztása beleütközik az Alaptörvény XV. cikkének (1) bekezdésében meghatározott törvény előtti egyenlőség, valamint a (2) bekezdés szerinti „egyéb helyzet” szerinti hátrányos megkülönböztetés tilalmába. A kisebb tárgyi súlyú ügyem súlyosabb jogkövetkezésmennyel való büntetése (tettarányosság hiánya) szintén sérti az alapvető jogomat, hiszen ellentétes a jogállamisággal. Sérti továbbá az emberi méltóságot is, mivel az ember nem csupán a törvény előtt, de méltóságában is egyenlő kell legyen, személyi szabadságától csak arányos okkal volna megfosztható, ami esetemben a jogszabály hallgatása folytán fordítva érvényesült.*

A tettarányos büntetés (jogkövetkezemény) álláspontom szerint éppen olyan abszolút érvényesülést követelő része az emberi méltóságnak, mint a nullum crimen sine lege elve, a hatékony védelemhez és védekezéshez való jog, az ártatlanság védelme, vagy a tisztességes eljáráshoz való jog. Esetemben a büntetés – a már említett összehasonlítás szerint – nemhogy nem tettarányos, hanem annak fordítottja. Eképpen sérült a tisztességes eljáráshoz és emberi méltósághoz való jogom. Mindezek a jogszabály alaptörvény-ellenes hallgatására és az e töről fakadó alaptörvény-ellenes bírói gyakorlatra (de legalábbis konkrét határozatra) vezethetők vissza, annak eredői.

Utalok arra, hogy az emberi méltóság szubszidiárius alapjog, általános jellegénél fogva fölhívható ott, ahol egyéb jogok nem, mert a konkrét jog az Alaptörvényben nincs nevesítve. Ennek köszönhetően akár a magaméhoz hasonló kis ügyekből is elvi megállapítások hozhatóak ki, hiszen az absztrakt személyiségvédelem (8, 9/1990 ABH) eszköze, erre utaltam akkor, amikor kértem az alkotmányos követelmény megfogalmazását is. Az emberi méltósághoz való jog egyén autonómiáját védi és egyenlőségét biztosítja, nem egyszerű jogegyenlőséget, de azt is jelenti, hogy az alapjogok mindenkit egyenlően illetnek meg, sőt az alkotmányba nem foglalt jogok is – azaz az egész jogrendszer szabályozása – az emberi méltóságot nem sértheti (61/1992 ABH). *Az emberi méltóságból eredő egyenlőség tiltja az önkényes megkülönböztetést, ami esetemben hátrányomra megsérült.*

A modernkori alkotmányjogi felfogásban a jogalkotó nem pusztán a jogszabályi hierarchia betartására köteles, de jogalkotásával szemben minőségi követelmény is fenn áll: *az ember veleszületett és elidegeníthetetlen jogait tiszteletben kell tartsa és az emberi szabadságot köteles biztosítani. A jogbiztonság ebből fakad, a norma mindenkor világos és megismerhető kell legyen,*

büntetés meghatározásakor a tettarányosság alapvető feltétel, különösen akkor, ha a jogalkotó alakilag azonos cselekmények súlyosabban társadalomra veszélyes alakzatait sávosan (mint pl. a lopás esetében értékhatárok szerint) rendeli büntetni.

A 410/2007. (XII. 29.) Korm. rendelet I. számú melléklete önkényesen csak részben ragadott ki egy konkrét magatartást (gyorshajtás) úgy, hogy nem rendelkezik a kisebb sebességtúllépés jogkövetkezményiről. A jogalkotó e hallgatása *alkotmányos indokokkal nem magyarázható*, ellentétes a Szabs. törvényben megfogalmazott alapgondolattal is (nem fedi le egy alakilag azonos magatartás teljes spektrumából pont azt a részt, amely enyhébb elbírálást érdemelne) ezért is Alaptörvénybe ütközik.

Az alaptörvény-ellenesség az indítványomban megjelölt módon orvosolható, ugyanakkor *a jogalkotó valós szándékát nem lehet megállapítani* (lehetséges, hogy az a csekélyebb súlyú sebességtúllépésre 0-30.000,- forint közötti mérlegelhető közigazgatási bírság kiszabására irányulna, tehát *sérül a normavilágosság elve is*). Ezért is indítványoztam a pro futuro megsemmisítést, hogy a jogalkotónak legyen ideje a szabályozás pontosítására. Természetesen az Alkotmánybíróság joga eldönteni, hogy a megsemmisítés mely formáját választja, amennyiben álláspontja szerint a jövőbeni megsemmisítés nem elégséges, úgy tegyen belátása szerint. Minden esetre a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítása feltétlenül szükséges, hiszen a jogszabály említett hiánya folytán a korábban felhívott *alapjogok biztosításához szükséges garancia jelenleg hiányzik*.

A megsemmisítés módjának megválasztásakor azonban kérem figyelembe venni, hogy visszamenőleges megsemmisítés esetén (feltéve, hogy az ügyemben alkalmazott bírói gyakorlat általános) lehetséges, hogy az gyorshajtók széles körét érinti. Minthogy a 0-15(20) km/h sebességtúllépésre közigazgatási szabály nem vonatkozott, a szabálysértési eljárás lefolytatása azonban alaptörvény-ellenes, így valamennyi ügyben a kiszabott szabálysértési szankciók alapjogot sértettek.

II. Az ügyemben hozott bírósági döntés alaptörvény-ellenessége, illetőleg annak következtében elszenvedett alapjog sérelmem lényege az alábbiak szerint állapítható meg (Abtv. 27. §).

A Debreceni Járásbíróság megsemmisíteni kért 2018. június 07. napján meghozott és aznap jogerős 72.Szk.7527/2018/2. számú, tárgyaláson kívül hozott ügydöntő végzése lényegében fenti okoknál fogva alaptörvény-ellenes és sérti ott felhívott alapvető jogaimat. *Korábbi indokolásomat tehát e körben értelemszerűen fenntartom és szükségtelenül nem ismétlem meg.*

Álláspontom, szerint a bíróságnak észlelnie kellett volna a sérelmezett jogszabályhely Alaptörvénnyel való összeütközését és arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy a 410/2007. (XII. 29.) Korm. rendelet I. számú mellékletének *sebességtúllépésre vonatkozó hiányos rendelkezései nem értékelhetők a terhemre, melynél fogva a szabálysértési eljárást a Szabs. törvény 2. § (4) bekezdés helyes értelmezése szerint – meg kellett volna szüntetni* (vagy legalább az eljárást felfüggeszteni és az Alkotmánybírósághoz fordulni).

A bírósági határozat következtében megsérültek az Alaptörvény XV. Cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt jogaim, de benne foglaltan a XXIV. Cikk (tisztességes eljáráshoz való jog), XXVII. Cikk (szabad mozgáshoz való jog), az Alapvetés B) Cikk (1) bekezdés (jogállamiság); a II. Cikk (emberi méltóság); továbbá a XXVIII. Cikkben (tisztességes bírósági eljárás, védelemhez és hatékony védekezéshez való jog) biztosított alapvető jogaim és engem illető alkotmányos garanciák is. A már említettekhez képest – azokat itt is fenntartva – ezt az alábbiak szerint egészítem ki.

A hátrányos megkülönböztetés tilalmához való jogom sérelmét a jogszabály alaptörvény-ellenessége kapcsán tett érvelésemben részletesen kifejtettem. Alapjogomat sértette a bíróság azon eljárása, melyben a szabálysértési eljárást folytatott le velem szemben, holott a terhemre rótt magatartás súlyosabban minősülő eseteire kormányrendelet közigazgatási bírság kiszabását teszi kötelezővé. Ennek következtében felelősségre vonásom összehasonlítható csoporton belül nem tetтарыanosan történt, ami jogállamiságba ütökzik.

Álláspontom szerint mind a rendőrség, mind pedig a bíróság eljárásában sérült a tisztességes eljáráshoz való jogom is, hiszen a már kifejtettek szerint alaptörvény-ellenesen (az arányosság követelményét figyelmen kívül hagyva) vontak szabálysértési eljárás alá és fosztottak meg személyi szabadságomtól. A személyi szabadságtól való megfosztásom a kiszabott szabálysértési pénzbírság átváltoztathatósága folytán a bírósági eljárásban is veszélyeztetve vont.

Emellett a bíróság a terhemre rótt cselekmény alapjául szolgáló tényállást tárgyaláson kívül oly módon változtatta meg, hogy azzal szemben semmilyen további jogorvoslati lehetőségem nem volt, a tényállás megváltozásáról csak a már jogerős határozatból értesültem, így azzal szemben teljeskörűen nem védekezhettem. A rendőrség által megállapított tényállás olyan mértékű sebességtúllépést rótt terhemre, amely szabálysértésként nem lett volna elbírálható, így alappal feltételezhettem, hogy ügyemben tárgyaláson kívül megszüntető határozat meghozatalára kerül sor. Ezzel szemben a bíróság tárgyalás nélkül olyan jogerős határozatot hozott az iratok alapján, amely – álláspontja szerint – közigazgatási eljárás helyett szabálysértési eljárás lefolytatását alapozta meg.

Álláspontom szerint mindez ellentétes a tisztességes eljáráshoz, jogorvoslathoz és a hatékony védelemhez és védekezéshez való alapjogokkal. Alaptörvény-ellenes a tényállás iratokból való olyan fokú megváltoztatása, amely azonnali jogerővel, tárgyaláson kívül hatásköri szabályt változtat meg.

Nem jogállami és így említett alapjogaimat sértő továbbá az is, hogy ennek következtében szabálysértési eljárásban felelősségre vonásra kerültem olyan cselekmény miatt, amellyel alakilag azonos, de nagyobb fokban társadalomra veszélyes magatartást jogszabály közigazgatási bírsággal rendel büntetni. A kiszabott büntetés nem tetтарыanos, mert bár a közigazgatási bírsággal sújtható cselekmények szerinti minimum 30.000,- forintos összeggel egyező, annak kiszabására szabálysértési szankcióként került sor, márpedig szabálysértési eljárásban alkotmányosan felelősségre vonni engem nem lehetett volna.

A gyorsajtás olyan magatartás, amelyet az idézett kormányrendelet közigazgatási bírsággal rendel büntetni. A kormányrendelet hallgatását terhemre értékelni alkotmányosan nem lehet, a Szabs. törvény 2. § (4) bekezdés helyes – Alaptörvénnyel összhangban való – alkalmazása esetén a szabálysértési eljárást velem szemben meg kellett volna szüntetni.

Röviden összefoglalva: amennyiben a 15 (20) km/h-t meghaladó sebességtúllépést a jogalkotó közigazgatási bírsággal rendeli büntetni, úgy alkotmányosan az ezt el nem érő sebességtúllépések súlyosabb (jelen esetben szabálysértési) jogkövetkezménnyel való üldözése ellentétes az Alaptörvénnyel. Sem az ilyen bírói joggyakorlat, sem pedig az ezt lehetővé tevő jogszabály nincs összhangban az alapvető alkotmányos követelményekkel, az sérti az emberi méltóságot, jogállamiságot, tisztességes eljáráshoz való jogot, a hátrányos megkülönböztetés tilalmát is. Mindezen alkotmányos jogaim a konkrét esetben megsérültek, ezt meghaladóan esetemben alkotmányellenesen sérült a személyes szabadsághoz való jogom, a védelemhez és védekezéshez

való jogom is. A jogszabály hallgatására, illetőleg a bíróság ügyemet szabálysértésként elbíróló döntésére semmilyen alkotmányos indok nincsen. Az emberi méltóság, valamint jogegyenlőség és hátrányos megkülönböztetés tilalma alapján jogom lett volna arra, hogy cselekményemet annak valós tárgyi súlya szerint, azonos eljárástípuson belül (közigazgatásban és ne súlyosabban) bírálják el. A közigazgatási eljárásra utaló szabály (idézett kormányrendelet) hallgatása következtében a 0-15 (20) km/h sebességtúllépéseket alkotmánysértően bírálja el a bíróság szabálysértésként.

Fenti kiegészítések alapján kérem alkotmányjogi panaszom befogadását és az abban foglaltak szerinti döntés meghozatalát, a sérelmezett jogszabály és bírói döntés megsemmisítését.

Kelt: Mogyoródon, 2018. év október hó 30. napján

.....

Juhász László

Előttünk, mint tanúk előtt:

